

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 727

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 iulie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 122 din 15 martie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) raportat la art. 375 din Codul de procedură penală	2-5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.292/1.784. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul transporturilor și infrastructurii, și al ministrului investițiilor și proiectelor europene privind aprobarea elementelor de cost semnificative pentru proiectele de infrastructură de transport rutier de interes național sau european	5-6
2.225. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea Ordinului ministrului sănătății nr. 807/2020 pentru stabilirea atribuțiilor în activitatea de testare în vederea depistării infecției cu virusul SARS-CoV-2 la nivelul unor unități aflate în subordinea Ministerului Sănătății	7

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 122**

din 15 martie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f)
raportat la art. 375 din Codul de procedură penală**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) prin raportare la art. 375 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Laurențiu Eronim Uțiu în Dosarul nr. 2.656/117/2018/a12 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.205D/2019.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, întrucât textele de lege criticate oferă suficiente garanții pentru a asigura judecarea cauzei de către o instanță imparțială, legiuitorul prevăzând și remedii pentru ipoteza în care există un caz de incompatibilitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin încheierea penală din 11 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.656/117/2018/a12, **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) prin raportare la art. 375 din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Laurențiu Eronim Uțiu într-o cauză penală având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe penale, prin care acțiunea penală a fost soluționată conform procedurii de drept comun față de autor, iar, față de alții, prin procedura simplificată de judecată.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale invocate, întrucât acestea nu sancționează cu „nulitatea” actele dispuse de judecătorul care a judecat cauza în procedura recunoașterii învinuirii cu privire la o parte dintre inculpați și și-a exprimat părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauza disjunctă. Susține că Decizia nr. 17 din 12 noiembrie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, nu oferă suficiente garanții în privința persoanei care a optat pentru procedura de cercetare judecătorească.

6. **Curtea de Apel Cluj — Secția penală și de minori** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că, prin Decizia nr. 17 din 12 noiembrie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, s-a statuat că, potrivit procedurii prevăzute de art. 320¹ din Codul de procedură penală din 1968, judecătorul care a soluționat cauza cu privire la unii dintre inculpați nu devine incompatibil să judece acțiunea penală și civilă cu privire la ceilalți inculpați, în ipoteza în care trimiterea în judecată a tuturor inculpaților s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există stare de conexitate sau indivizibilitate. Judecătorul devine incompatibil doar dacă în considerentele hotărârii pronunțate conform art. 320¹ din Codul de procedură penală din 1968 și-a exprimat părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauza disjunctă. Reține că, potrivit art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, judecătorul devine incompatibil dacă există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea sa ar putea fi afectată. Apreciază că textele de lege a căror constituționalitate se contestă oferă suficiente garanții pentru a asigura soluționarea cauzei de către o instanță imparțială și dau posibilitatea analizării unei eventuale situații de incompatibilitate a judecătorului care a pronunțat soluția în procedura reglementată de art. 375 din Codul de procedură penală, prin prisma Deciziei nr. 17 din 12 noiembrie 2012, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii. Apreciază că, prin excepția invocată, se tinde la introducerea în Codul de procedură penală a unui nou caz de incompatibilitate, aspect care excedează competenței Curții Constituționale.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) raportat la art. 375 din Codul de procedură penală, având următorul conținut:

— Art. 64 alin. (1) lit. f): „(1) *Judecătorul este incompatibil dacă: [...] f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată.*”;

— Art. 375: „(1) Dacă inculpatul solicită ca judecata să aibă loc în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4), instanța procedează la ascultarea acestuia, după care, luând concluziile procurorului și ale celorlalte părți, se pronunță asupra cererii.

(1¹) Inculpatul poate recunoaște faptele și solicita judecarea cauzei în condițiile prevăzute la art. 374 alin. (4) și prin înscris autentic.

(1²) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (1¹), dacă inculpatul este minor, este necesară și încuviințarea reprezentantului său legal.

(2) Dacă admite cererea, instanța întreabă părțile și persoana vătămată dacă propun administrarea de probe cu înscrisuri.

(3) Dacă respinge cererea, instanța procedează potrivit art. 374 alin. (5)—(10).”

11. În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 23 alin. (11) privind principiul legalității incriminării și a pedepsei, ale art. 24 privind dreptul la apărare și ale art. 124 alin. (2) potrivit cărora justiția este unică, imparțială și egală pentru toți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că procedura simplificată de judecată în cazul recunoașterii învinuirii nu constituie o noutate în materie procesual penală, fiind reglementată pentru prima dată de dispozițiile art. 320¹ din vechiul Cod de procedură penală — introduse prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010 —, cu titlul de derogare de la dreptul comun, și presupune soluționarea cu celeritate a unor cauze penale pentru care cercetarea judecătorească propriu-zisă devine redundantă, întrucât în faza de urmărire penală au fost dezlegate toate aspectele legate de existența infracțiunii și de vinovăția inculpatului. Așa fiind, uzul procedurii în cazul recunoașterii învinuirii nu este un drept fundamental, ci reprezintă un beneficiu acordat de legiuitor, potrivit politicii sale penale, în anumite condiții, printre care se numără și recunoașterea în totalitate a faptelor reținute în sarcina inculpatului. De aceea, tocmai caracterul integral al recunoașterii învinuirii este cel care face inutilă efectuarea cercetării judecătorești, așa cum este reglementată aceasta de dispozițiile art. 374 alin. (5)—(10) din Codul de procedură penală.

13. Totodată, Curtea reține că instanța nu este obligată să admită cererea inculpatului nici măcar în situația în care recunoașterea învinuirii este totală, deoarece determinantă pentru respectarea dreptului la un proces echitabil în limitele legalității și imparțialității este stabilirea vinovăției inculpatului cu privire la faptele reținute în sarcina sa, și nu simpla recunoaștere a acestei învinuirii. De aceea, judecătorul nu este obligat, în absența convingerii cu privire la sinceritatea inculpatului — chiar dacă acesta recunoaște sau nu în totalitate faptele reținute în sarcina sa —, să admită cererea formulată, ceea ce reprezintă o materializare a principiului constituțional al înfăptuirii justiției de către instanțele judecătorești în acord cu dreptul la un proces echitabil și cu principiul legalității pedepsei și al prezumției de nevinovăție. Prin urmare, instanța are posibilitatea de a respinge cererea inculpatului, chiar și în condițiile unei recunoașteri totale a faptelor reținute în sarcina sa, atunci când nu este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei și consideră că judecata nu poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, ci trebuie să se facă potrivit dreptului comun, după cum, chiar dacă este lămurită asupra împrejurărilor de fapt ale cauzei, poate respinge o astfel de cerere în situația în care recunoașterea este condiționată, întrucât o astfel de procedură este incidentă nu numai dacă probele sunt suficiente pentru aflarea adevărului și justa

soluționare a cauzei, ci și dacă inculpatul recunoaște în totalitate faptele (acestea fiind condiții cumulative, a se vedea art. 349 din Codul de procedură penală). În sensul celor de mai sus, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin deciziile nr. 484 din 23 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 10 august 2015; nr. 726 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 26 noiembrie 2015; nr. 753 din 13 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 2 februarie 2017, și nr. 723 din 6 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 13 aprilie 2017.

14. În continuare, Curtea reține că, potrivit art. 124 alin. (2) din Constituție, „Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”, ceea ce presupune, pe de o parte, ca activitatea de judecată să se înfăptuiască în mod obiectiv, „în numele legii”, după cum prevede art. 124 alin. (1) din Legea fundamentală, ținându-se seama totodată de dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „Nimeni nu este mai presus de lege”. Așadar, Curtea reține că principiul imparțialității justiției constituie un corolar al principiului legalității, ce caracterizează statul de drept. Pe de altă parte, principiul imparțialității presupune ca autoritățile cărora le revine sarcina de a înfăptui justiția să fie neutre. De altfel, instanța de contencios constituțional a subliniat în jurisprudența sa că neutralitatea este de esență justiției (Decizia nr. 410 din 12 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.049 din 12 noiembrie 2004).

15. Totodată, Curtea reține, în acord cu jurisprudența instanței de la Strasbourg (în acest sens, a se vedea hotărârile pronunțate în cauzele *Curții Europene a Drepturilor Omului: Procola împotriva Luxemburgului; Le Compte, van Leuven, de Meyer împotriva Belgiei; Thorgeir Thorgeirson împotriva Islandei; Hauschildt împotriva Danemarcei; Kleyn împotriva Olandei; Piersack împotriva Belgiei; De Cubber împotriva Belgiei; Grieves împotriva Regatului Unit; Kyprinou împotriva Ciprului; Wettstein împotriva Elveției; Padovani împotriva Italiei; Rudnichenko împotriva Ucrainei; Castillo Algar împotriva Spaniei; Micallef împotriva Maltei*), că imparțialitatea magistratului, ca o garanție a dreptului la un proces echitabil, poate fi apreciată într-un dublu sens: un demers subiectiv, ce tinde a determina convingerea personală a unui judecător într-o cauză anume, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate subiectivă, și un demers obiectiv, cu scopul de a determina dacă acesta a oferit garanții suficiente pentru a exclude orice îndoială legitimă în privința sa, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă. Imparțialitatea subiectivă este prezumată până la proba contrară, atitudinea părtinitoare a judecătorului într-o anumită cauză urmând a fi dovedită; în schimb, aprecierea obiectivă a imparțialității constă în a analiza dacă, independent de conduita personală a judecătorului, anumite împrejurări care pot fi verificate dau naștere unor suspiciuni de lipsă de imparțialitate; așadar, se poate aplica testul obiectiv pentru a determina dacă judecătorul oferă suficiente garanții pentru a exclude orice bănuială legitimă în privința sa (Hotărârea din 1 octombrie 1982, pronunțată în *Cauza Piersack împotriva Belgiei*, paragraful 30). În aplicarea acestui test, opinia părții cu privire la imparțialitatea judecătorului cauzei este importantă, dar nu decisivă. Esențial este ca bănuielile referitoare la imparțialitate să poată fi justificate rezonabil, caz în care judecătorul bănuiește de incompatibilitate trebuie să se retragă de la soluționarea cauzei (Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în *Cauza Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 113, Hotărârea din 15 octombrie 2009, pronunțată în *Cauza Micallef împotriva Maltei*, paragraful 98). De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului admite că nu există o delimitare clară între aspectul obiectiv și cel subiectiv și că, pentru a statua asupra imparțialității judecătorului,

aceiași act al unui judecător poate fi analizat atât prin prisma demersului subiectiv, cât și a celui obiectiv (Hotărârea din 5 februarie 2009, pronunțată în Cauza *Olujić împotriva Croației*, paragraful 57 și următoarele, Hotărârea din 11 iulie 2013, pronunțată în Cauza *Rudnichenko împotriva Ucrainei*, paragraful 114).

16. Valorificarea acestor principii în dreptul procesual penal român se realizează prin reglementarea, în cuprinsul dispozițiilor art. 64 din Codul de procedură penală, a cazurilor de incompatibilitate ale judecătorului.

17. În prezenta cauză, în raport cu susținerile autorului, Curtea constată că situația vizată de acesta își are sediul materiei în dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, ce reglementează un caz de incompatibilitate cu o sferă largă de incidență, de natură să acopere „aparența de incompatibilitate” (lipsa aparenței de imparțialitate), consacrată jurisprudențial de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Potrivit art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, „Judecătorul este incompatibil dacă: [...] f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată”. Curtea constată astfel că, în cazul recuzării pentru cazul de incompatibilitate reglementat la art. 64 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, criteriul general acceptat pentru excludere este percepția rezonabilă de subiectivism, modalitățile de a stabili dacă există percepția de subiectivism evoluând, în jurisprudența instanței europene, de la o „probabilitate mare” de subiectivism până la o „probabilitate reală”, o „posibilitate substanțială” și o „suspiciune rezonabilă” de subiectivism. Percepția de subiectivism se măsoară prin standardul obiectiv al observatorului rezonabil, așadar, aspectul decisiv este dacă temerile că un anumit judecător ar fi lipsit de imparțialitate pot fi considerate ca justificate, în mod obiectiv, de către un observator rezonabil care reprezintă societatea. Cu alte cuvinte, în cazurile în care se solicită recuzarea unui judecător, cercetarea trebuie să stabilească nu dacă a existat în fapt subiectivism conștient sau inconștient din partea acestuia, ci dacă o persoană rezonabilă și bine informată ar percepe existența unui atare subiectivism (Decizia nr. 500 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 743 din 23 septembrie 2016, paragraful 20).

18. Totodată, Curtea constată că standardul de evaluare a imparțialității judecătorului care se pronunță în cauze între care există conexitate sau indivizibilitate, în ipoteza judecării în cazul recunoașterii vinovăției, a fost de principiu stabilit de către Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii prin Decizia nr. 17 din 12 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 6 decembrie 2012, prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a decis că „Judecătorul care a soluționat cauza conform procedurii prevăzute de art. 320¹ din Codul de procedură penală cu privire la unii dintre inculpați nu devine incompatibil să judece acțiunea penală și civilă cu privire la ceilalți inculpați, în ipoteza în care trimiterea în judecată a tuturor inculpaților s-a făcut prin același rechizitoriu, pentru infracțiuni între care există stare de conexitate sau indivizibilitate. Judecătorul devine incompatibil doar dacă în considerentele hotărârii pronunțate conform art. 320¹ din Codul de procedură penală și-a exprimat părerea cu privire la soluția ce ar putea fi dată în cauza disjunctă”. În acest sens, instanța supremă a reținut că procedura simplificată presupune o analiză a condițiilor în care recunoașterea vinovăției proprii produce efectele prevăzute de lege, astfel că probele administrate în faza de urmărire penală față de persoana care solicită aplicarea acestei proceduri sunt suficiente pentru a permite stabilirea unei pedepse pentru fapta proprie, ceea ce înlătură posibilitatea ca instanța de judecată să se refere la vinovăția persoanelor față de

care cercetarea judecătorească va continua în cauza disjunctă. În situația trimiterii în judecată a mai multor inculpați, instanța are de evaluat vinovăția fiecăruia dintre ei, ceea ce exclude *de jure* antepronunțarea judecătorului cu privire la vinovăția unui inculpat în evaluarea vinovăției altuia. Chiar dacă acțiunea penală este indivizibilă, extinzându-se asupra tuturor celor care au participat la comiterea infracțiunii, caracterul personal al acțiunii penale subzistă, ca o consecință a caracterului personal al răspunderii penale. În consecință, în faza de urmărire penală, acțiunea penală, ca modalitate juridică prin care conflictul de drept născut din săvârșirea unei infracțiuni este adus în fața organelor judiciare, presupune o evaluare în raport cu fiecare persoană a temeiului de angajare a răspunderii penale. La rândul său, cercetarea judecătorească presupune o evaluare individuală a vinovăției fiecărei persoane trimise în judecată, instanța pronunțându-se prin sentință asupra învinuirii aduse inculpatului. Chiar în caz de indivizibilitate sau conexitate între infracțiunile pentru care sunt trimiși în judecată mai mulți inculpați, dintre care doar unul solicită soluționarea cauzei potrivit procedurii simplificate, în motivarea hotărârii față de acesta instanța nu are temei pentru a face referiri cu privire la vinovăția inculpaților pentru care cauza a fost disjunctă, având în vedere lipsa cercetării judecătorești de natură a clarifica existența vinovăției.

19. Totodată, soluționarea cauzei cu privire la unul dintre inculpați conform procedurii simplificate oferă suficiente garanții de imparțialitate, din punctul de vedere al legii, pentru ca același judecător să poată da o soluție în cauza disjunctă: inculpați diferiți, caracterul personal al răspunderii penale, existența unei cercetări judecătorești noi în care vor fi evaluate faptele, fără referire la sentința anterioară, evaluarea conținutului fiecărei infracțiuni, fără referire la sentința anterioară, probele referitoare la vinovăția fiecărui inculpat, inclusiv administrarea recunoașterii aceluia care a beneficiat de procedura simplificată în fața persoanei acuzate în cauza disjunctă pentru ca aceasta să poată pune întrebări martorului. De altfel, criteriul determinant pentru evaluarea existenței incompatibilității prin antepronunțare, în judecarea unor inculpați diferiți, în cauze disjuncte, decurge din considerentele hotărârii de condamnare, și nu din soluția de condamnare. Așa încât, instanța supremă a stabilit că judecătorul devine incompatibil doar în măsura în care hotărârile anterioare pronunțate de acesta cuprind referiri la vinovăția persoanelor din cauza pendinte sau motivarea unei soluții conține date care presupun o antepronunțare cu privire la vinovăția persoanelor pentru faptele de care sunt acuzate.

20. Având în vedere cele statuate de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, Curtea constată că rațiunile care au justificat pronunțarea Deciziei nr. 17 din 12 noiembrie 2012, precizată, se mențin și în prezent și, totodată, în raport cu criticile formulate în cauză, considerentele acesteia, precitate, sunt aplicabile în ceea ce privește analiza imparțialității judecătorului în cazul recunoașterii învinuirii, reglementată de noua lege procesual penală. Așa încât, Curtea constată că normele procesual penale criticate sunt în acord cu dispozițiile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 64 alin. (1) lit. f) raportat la art. 375 din Codul de procedură penală urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

21. De altfel, Curtea observă că aceeași soluție a fost pronunțată prin Decizia nr. 217 din 2 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 599 din 8 iulie 2020, cât privește analiza imparțialității judecătorului în ipoteza încheierii în cauză a unui acord de recunoaștere a vinovăției numai cu privire la unele dintre fapte sau numai cu privire la unii dintre inculpați.

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Laurențiu Eronim Uțiu în Dosarul nr. 2.656/117/2018/a12 al Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și constată că dispozițiile art. 64 alin. (1) lit. f) raportat la art. 375 din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Cluj — Secția penală și de minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 martie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, semnează

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Mihaela Ionescu**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE**

MINISTERUL TRANSPORTURILOR
ȘI INFRASTRUCTURII
Nr. 1.292 din 19 iulie 2022

MINISTERUL INVESTIȚIILOR
ȘI PROIECTELOR EUROPENE
Nr. 1.784 din 19 iulie 2022

ORDIN**privind aprobarea elementelor de cost semnificative pentru proiectele de infrastructură
de transport rutier de interes național sau european**

Având în vedere prevederile art. 31, art. 32 alin. (1), art. 33 alin. (2) și ale art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022 privind ajustarea prețurilor și a valorii devizelor generale în cadrul proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 14 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 52/2018 privind organizarea și funcționarea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul transporturilor și infrastructurii, și ministrul investițiilor și proiectelor europene emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă elementele de cost semnificative, pentru proiectele de infrastructură de transport rutier de interes național sau european, prevăzute în anexa nr. 1 la prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Pentru contractele aflate în derulare potrivit art. 3 alin. (1) și cele încheiate ulterior potrivit art. 11 alin. (1), în cadrul formulei de la art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022 privind ajustarea prețurilor și a valorii devizelor generale în cadrul proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare, se utilizează, cu caracter tranzitoriu, ponderile și indicii de cost prevăzuți în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică, în temeiul art. 37 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022, cu modificările și completările ulterioare, până la data publicării de către Institutul Național de Statistică a indicelui de cost în construcții defalcat pe elemente de cost semnificative, prevăzut în art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Elementele de cost semnificative, precum și indicii de cost definiți în anexa nr. 1 și respectiv în anexa nr. 2 la prezentul ordin se utilizează în aplicarea formulei de ajustare a prețurilor prevăzută în art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

p. Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,
Constantin-Gabriel Bunduc,
secretar de stat

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Carmen Moraru,
secretar de stat

ANEXA Nr. 1

Indicele de cost în construcții defalcat pe elemente de cost semnificative ce va fi utilizat începând cu data publicării de către Institutul Național de Statistică, potrivit art. 33 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022

Denumire generică

Denumire element de cost semnificativ

A — Forța de muncă

B — Bitum

C — Combustibil

D — Agregate minerale de carieră și balastieră

E — Energie electrică și gaze

F — Mașini și echipamente

G — Construcții metalice

H — Ciment

Indicele de cost în construcții defalcat pe elemente de cost semnificative ce se va utiliza după publicarea acestuia de către Institutul Național de Statistică se va regăsi în tabelul dedicat din Buletinul statistic de prețuri la tabelul 15.B „Indicii de cost în construcții pe elemente de cost semnificative pentru aplicarea prevederilor cap. VI din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022 privind ajustarea prețurilor și a valorii devizelor generale în cadrul proiectelor finanțate din fonduri externe nerambursabile, cu modificările și completările ulterioare.”

ANEXA Nr. 2

Elementele de cost semnificative și indicii de cost în construcții existenți și publicați de Institutul Național de Statistică ce se vor utiliza cu caracter tranzitoriu până la publicarea de către Institutul Național de Statistică a indicelui de cost în construcții defalcat pe elemente de cost semnificative în cadrul formulei de la art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2022

Denumire generică

Denumire element de cost semnificativ	Indicii de cost
Pondere: 0,20 A — Forța de muncă	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic lunar. Tabelul 55 — Câștigul salarial mediu brut — Construcții pentru anii anteriori 2022 și respectiv tabelul 48 — Câștigul salarial mediu brut. Construcții pentru anul 2022
Pondere: 0,10 B — Bitum	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii prețurilor producției industriale pe total (piața internă și piața externă) pe activități (clase). Cod CAEN Rev. 2, 1920 — Fabricarea produselor obținute din prelucrarea țiteiului
Pondere: 0,15 C — Combustibil	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii armonizați ai prețurilor de consum pe grupele de mărfuri și servicii conform clasificării ECOICOP. Cod 07.2.2 — Carburanți și lubrefianți pentru vehiculele personale
Pondere: 0,15 D — Agregate minerale de balastieră și carieră	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii prețurilor producției industriale pe total (piața internă și piața externă) pe activități (clase). Cod CAEN Rev. 2, 0812 — Extracția pietrișului și nisipului; extracția argilei și caolinului
Pondere: 0,10 E — Energie electrică și gaze	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii prețurilor producției industriale pe total (piața internă și piața externă) pe activități (diviziuni). Cod CAEN Rev. 2, 35 — Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat
Pondere: 0,10 F — Mașini și echipamente	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii prețurilor producției industriale pe total (piața internă și piața externă) pe activități (diviziuni). Cod CAEN Rev. 2, 28 — Fabricarea de mașini, utilaje și echipamente neclasificate în altă parte
Pondere: 0,10 G — Construcții metalice	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii prețurilor producției industriale pe total (piața internă și piața externă) pe activități (diviziuni). Cod CAEN Rev. 2, 2511 — Fabricarea de construcții metalice și părți componente ale structurilor metalice
Pondere: 0,10 H — Ciment	Institutul Național de Statistică. Buletin statistic de prețuri. Indicii prețurilor producției industriale pe total (piața internă și piața externă) pe activități (clase). Cod CAEN Rev. 2, 2351 — Fabricarea cimentului

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN
privind modificarea și completarea
Ordinului ministrului sănătății nr. 807/2020 pentru stabilirea
atribuțiilor în activitatea de testare în vederea depistării
infecției cu virusul SARS-CoV-2 la nivelul unor unități aflate
în subordinea Ministerului Sănătății

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 12.269 din 18.07.2022 al Direcției generale sănătate publică și programe de sănătate din cadrul Ministerului Sănătății, având în vedere prevederile:

— art. 25 alin. (2) teza I din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 3 lit. n) și q) din Hotărârea Guvernului nr. 1.414/2009 pentru înființarea, organizarea și funcționarea Institutului Național de Sănătate Publică, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) pct. 1 și ale art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului sănătății nr. 807/2020 pentru stabilirea atribuțiilor în activitatea de testare în vederea depistării infecției cu virusul SARS-CoV-2 la nivelul unor unități aflate în subordinea Ministerului Sănătății, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 14 mai 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Unitățile sanitare publice sau private pot organiza centre de recoltare care să deservească populația generală, sub coordonarea direcțiilor de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București, pentru persoanele simptomatice incluse în Recomandările pentru testarea prin RT-PCR/NAAT și/sau test rapid antigenic pentru SARS-CoV-2 din Metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus (COVID-19), elaborată de către Institutul Național de Sănătate Publică.”

2. La articolul 2, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Direcțiile de sănătate publică județene, respectiv a municipiului București au obligativitatea de a asigura recoltările necesare prelevării probelor, pentru persoanele simptomatice incluse în Recomandările pentru testarea prin RT-PCR/NAAT și/sau teste rapide antigenice pentru SARS-CoV-2 din Metodologia de supraveghere a sindromului respirator acut cu noul coronavirus (COVID-19), elaborată de către Institutul Național de Sănătate Publică, pentru centrele de recoltare aflate sub coordonarea acestora.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Adriana Pistol,
secretar de stat

București, 18 iulie 2022.
Nr. 2.225.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.380	380	138
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2022 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
 Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

